

Libris.ro
Respect pentru drepturile de autor

Trăia odată, departe, într-un castel, o împărăteasă. Iernile și le petrecea cosând în fața ferestrei. Într-o zi, când afară ninge cu fulgi mari și jucăuși, din neatenție, împărăteasa se întepă la un deget și câteva picături de sânge căzură pe zăpadă. Gânditoare, își zise: „Ce mult mi-ar plăcea să am o fetiță albă ca zăpada, cu obraji și buzele roșii ca sângele și cu părul negru ca abanosul ferestrei!“

După un timp, dorința împărătesei deveni realitate. Născu o fetiță albă ca zăpada, cu părul negru ca abanosul și roșie în obraji ca sângele, însă împărăteasa muri la naștere. Fetiței îi puseră numele Albă-ca-Zăpada.

La un an de la moartea împărătesei, împăratul își luă altă soție, foarte frumoasă, dar mândră și haină la suflet. Nu suporta să știe că ar putea exista altă femeie mai frumoasă ca ea. De aceea, ținea o oglindă fermecată pe care o întreba ori de câte ori se uita în ea:

– Oglinjoară din perete, oglinjoară, Cine e cea mai frumoasă din țară?

De fiecare dată, oglinda-i răspundea:

– Măria ta, ești cea mai frumoasă din întreaga țară!

Împărăteasa zâmbea atunci mulțumită, căci știa că oglinda nu minte niciodată.

Timpul trecea și Albă-ca-Zăpada creștea și se făcea o minunăție de fată. Într-o zi, când mama ei vitregă își întrebă oglinda cine-i cea mai frumoasă din țară, aceasta-i răspunse:

– Frumoasă ești, crăiasă, ca ziua luminoasă,

Dar Albă-ca-Zăpada e mult, mult mai frumoasă!

